

fuldstændig Ret i den Argumentation, han førte i Mærken overfor mig. Selvfølgelig er vi glade for, at vi faar den Indrømmelse, vi søgte, men der er den Hage derved, at i Skrivelsen af 9. November siges det udtrykkelig til de paagældende Kommuner, blandt andet Nykøbing, at naar vi faar denne Indrømmelse, maa vi til Gengæld være belavet paa, hvis vi igen søger Laan, da ikke en Gang at faa saa lang Afdragstid, som vi ellers kunde vente; Glansen gaar absolut en Smule af Sancta Gertrud, naar vi faar den Tilføjelse med. Jeg vil dog trods denne fæle Klausul takke den højtærede Minister, fordi han har stillet sig forstaaende, enten det nu skyldes et Pres fra Købstadforeningen, under Forhandling med denne, eller det skyldes Udtalelserne her i Salen, det er mig ligegyldigt. Resultatet er ganske vist blevet, at Indrømmelsen er indløbet saasent, at vi faar større Udgifter for at kunne benytte de 30 Aars Afdragstid. Men vi har i alt Fald faaet dem, og det siger jeg Tak for.

En anden Sag, som jeg gerne vil omtale, og som egentlig har foranlediget mig til at tage Ordet, er et Spørgsmaal, som jeg gerne vil rette til den højtærede Landbrugsminister. Det angaar et Springavance-ment, der har fundet Sted indenfor Klitvæsenet. Der er der blevet ansat en ung Mand som Overklitfoged. Udnævnelsen offentliggjordes i Bladene i Fredags, og den har stor Interesse oppe i Thisted Amt. Sagens Forhistorie er den, at omkring den 1. Oktober blev en ældre Overplantør, Bohn-Jespersen, afskediget fra sin Stilling som Plantør ved Vilsbøl Plantage, og samtidig blev det besluttet, at han skulde fratræde som Overplantør fra Udgangen af indeværende Aar. Den nævnte Overplantør har haft en Assistent gennem 25 Aar, en Mand, der er vel anskrevet oppe paa Egnen, og som havde sat sin Lid til, at han sikkert vilde blive Plantør — ikke Overplantør eller Overklitfoged, som Stillingen nu betegnes —, men hvad sker? En ung Mand her inde fra Hovedstaden bliver den foretrukne. En Mand, som man ikke derude kan se har haft anden Adkomst dertil end den, at han er Forstkandidat og har været Lærer ved Ø. K.'s Planteskole her i København, men blev afskediget, fordi der var for megen Arbejdskraft. Mandens Navn er Heilmann. Efter hvad vi kan forstaa deroppe i Amtet, har han, som sagt, ikke anden Adkomst, end at han har haft gode Forbindelser gennem sine tidligere foresatte, gode Forbindelser paa indflydelsesrige Steder, og det vil i dette Tilfælde sige paa den Plads, hvor Afgørelsen er truffet. Vi synes, det er

urigtigt, at saadant noget finder Sted. Maa jeg i samme Forbindelse sige, at naar den unge Mand blev forflyttet herinde fra København som Plantør til afsides vestjydske Egne, saa har man haft en Følelse af, at det ikke var, for at han skulde have denne underordnede Stilling som Plantør, nej, vi har haft en Anelse om, hvad der netop nu er blevet bekræftet, at den samme unge Mand er blevet udnævnt til Overklitfoged for Thisted Amt til Trods for, at man deroppe har 9 eller 10 Plantører, der har været ansat i Klitvæsenet fra 6¾ til 27½ Aar. Jeg synes, at det er urigtigt, at dette Spring-avancement har fundet Sted, jeg synes, at det er urigtigt ikke blot, at den unge Mand skubber en ældre veltjent Assistent til Side, men ogsaa springer forbi 9 eller 10 ældre veltjente Plantører, der sikkert kunde have gjort lige saa god Fyldest som Overklitfoged. Selvfølgelig tror jeg — saadan er jeg nu indrettet —, at det er et rent Tilfælde, at det netop blev den Mand herindefra, men Befolkningen deroppe deler langt fra denne min gode Tro, og de har jo nogen Grund til det. Allerede ved Heilmanns Ansættelse som Plantør gisnede man paa, at der var andre Hensyn end just Hensynet til Kvalifikationerne, der havde været bestemmende. Jeg haaber, at dette uheldige Forhold ikke skal gentage sig. Det er jo uheldigt saavel for Ministeren som for den Mand, der nu er blevet Overklitfoged, om denne Opfattelse, jeg vil være saa elskværdig at tro denne vrang Opfattelse, ude i Befolkningen skulde holde sig. Jeg har fremdraget Sagen for at give den højtærede Landbrugsminister Lejlighed til offentligt at udtale sig om det, at Sindene kan falde til Ro deroppe igen. Dog skal jeg tilføje, at den bare Henvi-sning fra den højtærede Landbrugsministers Side til, at den foretrukne er Forstkandidat, ikke vil overbevise Befolkningen om, at det er berettiget at forbigaa de Folk, som jeg har nævnt. Vi har nemlig den Opfattelse, at det praktiske Arbejde i dette Tilfælde kvalificerer mere end Teorier, saa gammeldags er Befolkningen i sin Vurdering af den Slags Forhold. En Henvi-sning til, at det er en Forstkandidat, gælder saa meget mindre, som der ikke er nogen Bestemmelse om, at vedkommende for at blive Overklitfoged skal være Forstkandidat. Jeg har fremdraget Sagen til Trods for, at jeg erkender, at der er Medlemmer i dette Ting, som af rent kollegiale Hensyn havde været mere forpligtet til at gøre det end jeg, men da Sagen har sin Oprindelse fra det Amt, som jeg har den Ære at repræsentere, har jeg villet fremdrage den, og jeg haaber,